

TJALVISTEN

MEHS SANA IN CORPORE SANO

NR. 4 -- MAI — 1949

SEKSOGTYVENDE ÅRGANG

M E D L E M S B L A D F O R I D R E T T S K L U B B E N T J A L V E

JOHAN HELLUM.

11. april fylte Hellum 60 år. Avisene fortalte litt om ham i anledningen, og vi ville også gjerne gi ham den honnør vi kan gi ved å friske opp hans bedrifter. Han er en av norsk fri-idretts fremste skikkelser — og i enda større grad Tjalves.

Hellum ble medlem i 1908. Som de fleste tjalvister dengang begynte han som terrengløper. Høsten samme år deltok han første gang i en offentlig konkurranse, som junior i terrengløp, med en 4. pr. som resultat.

Det var ikke terrengløper han skulle bli. Interessen gled litt etter litt over på korte baneløp og kast. Men det skulle mye og slitsomt strev til før det førte til bemerkelsesverdig resultat. Erling Vinne, som kjente ham best de første årene, skrev engang i medlemsbladet: «Vi, som har kjent Hellum fra hans første vaklende steg som idrettsmann, vet med hvilken energi og vilje han har arbeidet for å bli den idrettsmann han nu er. Hellum er av naturen utstyrt med en solid og kraftig kropp, men ikke i besittelse av noen særlige betingelser og anlegg som idrettsmann, hans marsj mot stjernene har derfor ikke vært en marsj på roser. Nei, trening, trening og en aldeles enestående selvtillit har vært hans beste kampmidler.»

I 1909 forsøkte han seg i en tikamp med svært beskjedent resultat. — Så i 1910 begynte de første respektable resultater å vise seg. På et stevne i Randers tok han 2 første- og en tredjeplass. På kretsmesterskapet ble

det 3 tredjeplasser. Året ble avsluttet i Karlstad med 1 annen- og 1 tredjepremie. — Sitt første Norgesmesterskap fikk han i 1911.

Fra 1912 av deltok han på nesten alle stevner i Oslo, og det ble så mange plasseringer i årene fremover til og med 1917, at en oppgave ville ta alt for stor plass. Vi skal derfor bare gi endel opplysninger som tydelig nok forteller for en fremrakende idrettsmann han var.

Hellum vant i alt 17 norske mesterskap og han var med på å vinne 1 stafettmesterskap.

Dessuten vant han 2 annenpremier og 9 tredje-premier ved mesterskapsstevnene. Han plaserte seg i ikke mindre enn 10 forskjellige øvelser ved mesterskapsstevnene: 100, 200 og 400 m løp, 110 m hekkeløp, kulestøt, diskos, spyd- og sleggekast, ti-kamp og fem-kamp. Mesterskapene var fordelt slik: 5 i kulestøt, 4 i femkamp, 3 i tikamp, 2 i diskos og sleggekast og 1 i spydkast.

Norsk rekord forbedret han 4 ganger i kulestøt, begge hender sammenlagt, 4 ganger i kulestøt, bestehånd, og 2 ganger i ti-kamp.

Kongepokalene — til beste mann ved mesterskapene — vant han 2 ganger.

Hans beste resultater i de forskjellige øvelser var følgende: 100 m løp 11,1. — 200 m løp 23,3. — 400 m løp 53,0. — 800 m løp 2,09,0. — 1500 m løp 4,32,1. — 110 m hekk 17,1. — Lengdehopp 6,42 m. — Høydehopp 1,67 m. — Stavhopp 3,00 m. — Kulestøt, begge hender 24,105 m. — Kulestøt, beste hånd 13,22 m. — Diskos, begge hender 70,37 m. — Diskos, beste hånd 38,00 m. — Spydkast, begge hender 84,56 m. — Spydkast, beste hånd 49,14 m. — Sleggekast 30,59. — Ti-kamp 7078,9 poeng (den nåværende tabell 5673 poeng). — Det er mulig at han hadde enda bedre resultater enn de to nevnte i spydkast og bestehåndresultatet i diskos.

Hvilket resultat man skal regne for hans beste er vanskelig å avgjøre. Selv setter han nok pris på seieren i kulestøt borte i Stockholm i 1915. Seieren sent på høsten 1916 — det var temperatur under null — over amerikaneren Murray setter han nok også svært høyt. Det samme gjelder sikkert de harde dystene med Inge Lindholm. Undertegnede tror dog at man idag bør ha størst respekt for hans 2. plass i 100 m løp ved mesterskapsstevnet i Fredrikstad 1915, da han tvang seg mellom Alex. Pedersen og Olav Rustad og oppnådde

tiden 11,1. Det kan nemlig diskuteres om vi idag har bedre sprintere enn Alex. P. og Rustad.

Vi i Tjalve bør også huske ham for hans store innsats i matchen med I.F.K., Karlstad. Klubbens store og fine punsjebolle var resultatet. Av de 179 poeng vi fikk på 4 omganger greidde Hellum 51.

Hellum var ikke bare aktiv idrettsmann — han måtte også ta noen tak i klubbens administrasjon. I 1911 var han medlem av styret, året etter klubbens formann — en stilling han også hadde i 1917. Både 1912 og 1917 var vanskelige overgangsår — særlig det siste — så noen morsom jobb var det vel ikke.

I 1918 var han i Amerika for å utdanne seg til trener. Han brukte også tiden til å konkurrere og kom hjem med en masse fine premier, bl. a. en 2. pr. ved det amerikanske mesterskap i ti-kamp. — I 1919 virket han her i byen som trener. Forbundet hadde engasjert ham for flere år, men av forskjellige grunner skulle hans trenervirksomhet slutte allerede ved utgangen av året. Hellum hadde utvilsomt gode anlegg som instruktør — han kunne jo omtrent alle øvelser og hadde lett for å forklare dem. Men han var først og fremst en konkurransemann — det å prøve seg mot andre var det interessante ved idretten for ham. Det å bare se på ble nok mindre morsomt i lengden. Det var heller ikke noe lett materiale han fikk å stille med. Norsk fri-idrett var dypt nede i årene 1918—19, det var med nød og neppe vi unngikk jumbopllassen i triangelmatchene disse årene.

Hellum er sjelden å se. Det skyldes nok at han er individualist. Idretten var engang hans store hobby — idag har han sikkert en annen, og den går han nok helt og fullt inn for.

S. G.

Medlemsmøte for seniorer og eldres avdeling

avholdes i «Humla» onsdag 11. mai kl. 19.00

Appell av formannen. — Underholdning.

Den nye klasseinndelingen i Holmenkollstafetten har reist en alminnelig og bastant kritikk i dags- og fagpressen. Det nye består i at det i år vil være anledning for norske lag som tilhører den tidligere elitepulje å starte i kl. A, som bare teller norske lag. Bakgrunnen er å parere den kritikk som har reist seg i forbindelse med den svenske deltakelse og overlegenhet i stafetten etter krigen. Motivet for den nye bestemmelse er å gi de lag som på forhånd er dømt i den internasjonale klassen anledning til å løpe i kl. A, hvor de vil møte jevnere konkurrenter.

Pressen frykter imidlertid at så å si alle norske elitelag vil svikte, således at den nye elitepulje vil bestå av utelukkende utenlandske lag.

Dette er selvfølgelig ikke meningen og blir sikkert heller ikke resultatet. De tidligere elitelag som ikke av særlige grunner hører hjemme i A-klassen bør stille i den internasjonale klassen av respekt for seg selv og av hensyn til norsk fri-idrett. Særlige grunner omfatter først og fremst det tilfelle at et lag er vesentlig dårligere i år.

Vi tror derfor at den nye ordning vil fungere bra og svare til sin hensikt.

I motsatt fall kan vi bare beklage å endre på klasseinndelingen igjen, da den nye ordning har som kjent fått eksperimentets stempel.

TJALVE.

På siste innendørstrening røk det opp en diskusjon hvor navnet «Tjalve» var hentet fra. Til orientering kan meddeles at Tjalve opptrer i den norrøne mytologien (gudelæren) som gu-

Tjalvister!

Stedet hvor en hygger seg
etter treningen er

Frognerseteren Sportsrestaurant

Dans hver aften. (Stengt mandag).

den Tors følgesvenn. Tjalve selv var imidlertid svært menneskelig, ifølge sagnet sønn av en bonde. Hans spesielle fortrinn var at han løp raskere enn alle andre, et eksempel til etterfølgelse for dagens Tjalve.

MEDLEMSBLADET.

Vi gjengir et par avsnitt av et hyggelig brev fra Trygve Fjeld:

«Forøvrig vil jeg som P. M. rose dere i redaksjonen for bladets nye ansikt om jeg kan kalle det så. Det eneste jeg kanskje kunne finne på å innvende er at det foreløpig muligens er for saklig, for høytidelig for alle de yngste. Kfr. artikler som: Om rytmen og innleggene om ungdom og idrett.

Artiklene og innholdet i og for seg er utmerkede, men passer vel best for de litt eldre som iblant tenker litt utenfor banen og tribunene. For de yngstes skyld bør dere putte inn regelmessige doser historikk i lett fordøyelig form. Dessuten en tone humør og humor også.»

Vi har ikke gjengitt dette fordi det inneholder ros til oss, men fordi F. sier sin mening om stoffet i bladet. Vi er svært takknemlige for hans råd og håper at også andre kommer med sine meninger.

Vi vil forresten gjøre F. oppmerksom på at uttrykket *ungdom* er blitt et relativt begrep. Forfatterne av de to artikler om ungdom og idrett er således henholdsvis 19½ og 19 år.

Kjære Trygve!

Jeg er enig med dig, sprogstriden bør ikke inn her i avisen, men av bitter erfaring tar jeg alltid forbehold når det gjelder sproget. Jeg vil ikke tas til inntekt for galskap i noen som helst form!

Du frister til imøtegåelse, men kun dette: Du — i likhet med så mange — gjør den feil at du forsvarer jargon og dagligtale og vil at det skal være vårt skriftsprog. Det er jo det som har voldt all sprogfordervelsen her i landet. — Beste hilsen

P. M. Jensen.

Kjøttvarer og pølser

En gros — En detail

R. TANDBERG A.s

Tlf. 412515 • Munkedamsvn. 21 • Oslo

Litt om Norges alle tiders største langdistanseløper.

Martin Stokken, har du ikke inntrykk å ha hørt navnet i mange år allerede? Men vet du at det var i juli 1945 han første gang satte bena på en idrettsplass? Han har hatt en karriére som neppe noen annen norsk idrettsmann, og tåler sammenligning med de største langdistanseløpere verden over.

16. januar 1923 ble Stokken født i Hemne i Trøndelag og levde her sine første 15 år på et småbruk. Gutteårene førte ikke noe latmansliv med seg, det var arbeid og lek i skog og mark fra morgen til kveld. Snøforholdene var bra, og Martin var bare 13 år da han ga seg i kast med sitt første lille langrenn. 15 år gammel dro han ut fra hjemmet og havnet i Fåvang i Gudbrandsdalen, hvor han drev som gårds- og skogsarbeider i 5 år. Dette liv likte han, og arbeidet styrket og utviklet ungguttens fysikk. Litt skiløpning ble det også under krigen, inntil han i 1944 dro til Sverige og ble innrullert i de norske styrker. Her ble det meget god trening. Etter hjemkomsten slår Stokken seg ned i Selsbak og går inn i idrettslaget der. Avbrutt av 1 års opphold i Bergen, har han holdt til i Trondheim siden. Han er nå konstabel, men hans store drøm er å komme over i skogsvesenet, *skogen* har helt fra guttedagene øvet en dragende makt over hans sinn.

Første gang Stokken løp i konkurranse oppnådde han 9,18 på 3000 m i turnsko. Det var ikke dårlig av en nybegynner, og i militærmesterskapet samme høst i Trondheim nådde han 15,41,8 på 5000 m. Han ble betegnet som en lovende løper. — Tiden i Bergen kom til å bety meget for hans idrettslige utvikling. Han fikk *Rasdal* til treningskamerat og han delte ut sine rike erfaringer både når det gjaldt teknikk og treningsprogrammer. Resultatene vi-

ste seg: I 1946 ble Stokken Norgesmester i terrengløp og debuterte som landslagsmann med tidene 32,29 på 10 000 m og 15,26 på 5 000 m. 3000 m løp han det året på 8,49, og forbedret 5000 m til 15,16. Året etter beviste Stokken hva det bodde i ham: Han var storløper med de største muligheter. Rekord på 10 000 m 30,36,2, rekord på 3000 m hinderløp 9,23, dertil så gode tider på 3000 og 5000 m som 8,37,7 og 14,51,0. Medtas kan også 4 Norgesmesterskap, 4 landskampseire og en kongepokal. Olympiasesongen ble hans beste: Overlegen terrengmester, 5000 m på 14,31: og hans innsats i London kan vi ved selvsyn erklære er det mest fenomenale prestert av en nordmann i løpning. I den kolossale heten, hvor fenomener som finnene Heino og Heinstrøm måtte gi opp, holdt Stokken hodet kaldt og fulgte ikke med i Zatopeks vanvittige forsering. Temperaturen var som i et badstabad, og luften var så tung at selv vi på tribunene snappet etter pusten. Det var rene menneskeplageri for en nordboer å løpe 10 000 m under slike forhold. Men Stokken greidde en flott 4. plass med tiden 30,58,6.

Senere i sesongen forbedret han 10 000 m-rekorden til den nu lyder på 30,24,4, et resultat av toppklasse internasjonalt.

Dette er de tørre fakta, men hva ligger der bak slike prestasjoner? Det får vi litt nærmere rede på gjennom et intervju den gamle storløper *Reidar Jørgensen* har hatt med Stokken.

— Angående læremester, sier Stokken, — så syns jeg ikke jeg har lært så meget av dem jeg egentlig skulle ha lært av. For løpningsens vedkommende har *Rasdal* betydd mest. Han lærte fra seg på en måte jeg likte. Lite kommandering og pålegg om at slik og slik skal du gjøre. Han lærte meg å trene hardt, og for den lærdommen er jeg ham stor takk skyldig. (Det er et omdiskutert spørsmål hvorvidt treningen skal være hard eller ikke. Dette er altså Stokkens oppfatning. Red.s anmerkning). Av skiløpere har *Kr. Lillegjelten* lært meg mest. Ellers prøver jeg å kopiere

Reparasjoner

utføres hurtigst

ELEKTRISK
MEKANISK
VERKSTED

Holger Albrechtsen

St. Halvardsgt. 7-9

Tlf. 68 47 07

Radioen i lotteriet

er en

Rex Radio

fra Elektrisk Bureau

svensken Dahlquists langrennsstil, jeg tror den passer meg godt.

— Fortell litt om treningen din foran denne sesongen.

— Da jeg begynte løpetreningen ute i midten av februar, hadde jeg allerede god kondisjon fra skitreningen. Den hadde jeg drevet praktisk talt annenhver dag hele vinteren igjenom. Til å begynne med tok jeg den vanlige vekslingen mellom løp og gang under de 14 km-turene i skogene rundt Selsbak. Jeg begynte med trening fire dager i uka, og utover mars—april øket jeg til fem ganger pr. uke, samtidig som turene ble både lengere og hardere. To ganger i uka kunne de bli opptil 30 km. I mai begynte terrengløpene, og i begynnelsen av juni gikk det løs for alvor med mesterskap og de første baneløp. Jeg vil gjerne nevne at jeg under hele sesongen overhodet ikke var på bane utenom konkurransene.

— Har du noengang merket overtrening?

— Det eneste som har hindret treningen min, er en del smerter og stivhet i muskulaturen. Overtrening eller ulyst til trening eller konkurranser har jeg aldri merket, hverken sommer eller vinter.

— Hvilket løp liker du best?

— Det er vel kanskje 10 000 m, her tror jeg selv mine beste sjanser ligger.

— Hvilke av dine prestasjoner setter du høyest?

Stokken tenker seg vanligvis godt om før han svarer, men nå kommer det kontant: — 10 000 meteren i Olympiaden!

— Hva er dine erfaringer når det gjelder kombinasjonen langrenn på ski og langdistanseløp?

— Jeg har inntrykk av at disse to idretter utfyller hverandre. Treningen på ski gir utholdenhet og styrke, egenskaper som er av vesentlig betydning for en langdistanseløper. Løpetreningen utvikler hjerte og lunger meget effektivt, noe som igjen kommer løpningen til gode. Sesongene blir jevnere over i hverandre og overtrening har jeg som sagt aldri merket antydning til.

— Enn alkohol og tobakk?

Heller ikke nå trenger Stokken lang tid: —

Svarer ikke for andre enn meg selv, men det vet jeg at for idrettsmannen er tobakk og alkohol bannlyst. Jeg røker ikke og har aldri røkt. Alkohol smaker jeg ikke under trening, og da jeg trener året rundt er også den saken klar. — Løpere som har imponert deg?

— I første rekke to mann, *Zatopek* med sin gnistrende innsatsvilje og *Heino* med sitt elegante løpesett.

Så kommer et vanskelig spørsmål:

— Lar det seg i våre dager gjøre å hevde seg internasjonalt på ski eller i friidrett, samtidig som en livnærer seg selv og kanskje en familie? — Stokken tenker så det knaker:

— Vanskelig å svare på, men jeg mener nei. Treningen og deltagelsen i konkurranser må gå ut over arbeidet, i et hvert fall må en ha meget gunstige og romslige arbeidsvilkår. — Og enda et vanskelig spørsmål: Tror du at du ved økonomisk uavhengighet ville nå lengere som idrettsmann, og at idretten i så fall ville gitt deg større gleder?

— Større utbytte ville kanskje idretten ha gitt meg, men ikke større gleder. Foruten å ha gitt meg en god fysikk, har idretten allerede gitt meg så mye å gledes over, mange gode venner og gode minner, meget har jeg fått reist og sett og meget har jeg lært som sikkert kommer meg til nytte senere i livet.

Martin Stokken er 25 år gammel nå. Hans løpesett er ennå for bundet, han har ikke en Heinos løse, elegante stil, men det fullkomne nåes heller aldri med én gang. Han vil sikkert glede seg i mange år ennå med sin idrett, og nå videre fram. Vårt håp er at han vil trekke mange etter seg. Veien har han vist.

Greb.

!

I forbindelse med artikkelen om Martin Stokken kan det være av interesse å nevne at en Dagbladjournalist har stilt et stort spørsmålsteget ved Stokkens mulighet i å hevde seg både i ski og friidrett. Det skulle være så helt umulig å være toppmann i begge. Stokken kan imidlertid allerede nå se tilbake på en 7. plass i NM's 50 km, og i Holmenkollen nr. 16 i 50 km og nr. 14 i 17 km.

WILHELM BLYSTAD

SANDAKERVN. 52 — OSLO

Hvis vedkommende journalist hadde kjent litt til vår idrettshistorie, ville han ha visst at vi har hatt flere idrettsmenn som både har vært toppmenn i ski og fri-idrett. Vi kan bare nevne våre Ekebergvinnere: Reidar Jørgensen, Arne Larsen, Johan Støa, Oscar Aas-Haugen, Ole Reistad, Godtfred Holmvang. De fleste av disse var landslagsmenn i begge idretter. Mange andre eksempler kan sikkert finnes.

Selv om konkurransen er hårdere i våre dager, er treningen kommet lengere, både teknisk og kondisjonsmessig. Etter vår mening skulle det derfor ikke være noe i veien for å nå toppytelser i flere idrettsgrener, og således konkurrere sommer som vinter. Og om Stokken vil gå inn for å bli Ekebergvinner, bør han ikke derfor av en sportsskribent fremstilles som eksempel på en idrettsmann som vil ødelegge seg på å gape over for meget. Med sine resultater på ski i vinter har for øvrig Stokken allerede nå kvalifisert seg til Ekebergs ærespris for allsidig idrett. *Greb.*

På vikingtokt til Danmark.

Turen begynte uhyre vellykket. Asbjørn «Kavring» kom nemlig ca. 1 time forsent, hvilket ga gutta et strategisk utgangspunkt når det gjaldt å forsvare senere nattlige utflukter til Nyhavn etc.

Etter at Bostrøm hadde telt oss en 5—6 ganger og hver gang kommet til 15 trakk «Kavring» seg tilbake og begynte å spise piller. Uanede mengder piller fra ymse esker. Som en naturlig konsekvens av pillekonsumsjonen gikk han direkte på en større «fleskestei» sammen med en 4—5 andre av gutta. Vel ute i Skagerak var de alle forlenget på det rene med at de kr. 7.50 kunne ha vært anvendt på adskillig bedre måte. Nå kunne jeg uten å fjerne meg fra sannheten ha gasset meg i de-

likate episoder om grønne fjes og kolossale mengder oppkast, men i tilfelle noen skulle lese dette ved middagsbordet, springer jeg over de følgende timer. Nevnes bør at de som observerte «Kavring», kan berette at før «fleskesteien» kom, rakk de å teile 26 piller av forskjellig størrelse og farge. Eckhoff og Wade var faktisk de eneste som var helt på høyden og utnyttet situasjonen på en beundringsverdig måte som barmhjertige samaritoner blant den kvinnelige del av passasjerene uten køyeplass.

I København ble vi mottatt av Ranfeldt og regnvær. Etter diverse formållia forsvant Huseby og returnerte 5 minutter senere på sitt første bytte, et par sko bygd opp på et solid bildekk.

Uten flere avbrytelser nådde vi hytta på korteste tid. Etter litt mat vaklet alle mer og mindre dødstrette til sengs for å ta igjen litt av det forsømte fra natten før.

Så var det København som lokket og plutselig befant hele gjengen seg på «strøget». Loyalitet og straffeloven bevirker at jeg springer over de neste timer.

Tirsdag og onsdag ble brukt til innkjøp og avvikling av avtaler fra mandag kveld.

Onsdag aften ble så leiren offisielt åpnet. Med Ranfeldt i spissen kom K.I.F.erne og hytta ble mer enn full.

Og så var det at vi begynte å trene. Bostrøm gjorde virkelig alvor av sin trusel og gikk i gang med vekking kl. 7. Han oppnådde virkelig å få opp Wade kl. 7.20, hvilket må betegnes som enestående. Etter ymse minutter i skogen var det frokost og vel ferdig med den gikk vi direkte på middagen for å sitere Bergersen. Da det dessuten var adskillig kraftigere kost enn vi var vant til, var en times fullstendig avslapping absolutt på plass. Deretter fikk vi foredrag nr. 4 D av Jansgård. Danskene hadde i allfall ikke hørt det før. Så litt trening til en avveksling. Denne gang kuns 2 timer. Så

Ska - - -

Et fordelaktig sted for Deres innkjøp.

SKOTØY MAGASINET MODERNE

Disp. Trygve Høgberg

Storgt. 2 - Tlf. 33 46 39

badstue og litt mat før kveldsmaten og så på hodet i senga. Og da var det at vi lærte Bergersen å kjenne. Hans replikker var verd et større auditorium. Det gikk i ett til lenge etter at vi andre forlengst hadde sovnet. I det hele tatt ble det servert et utall av gode replikker på begge sider av streken, et tydelig tegn på at humøret var på topp hele tiden.

Fredag hadde vi besøk av D.I.F.s læge dr. med. Ove Bøje. Han holdt to interessante foredrag og svarte tålmodig på alle mulige og umulige spørsmål. Søndag og mandag besøkte D.I.F.s trener Axel Bjerregaard leiren. Hans foredrag om trening, tildels ledsaget av film og lysbilleder fenget i like høy grad som Bøjes. Vi er meget takknemlig fordi vi fikk høre de to danske autoriteter. Forøvrig var dagsprogrammene omtrent som for onsdagen.

Det vil si lørdag aften foregikk Danmarks-mesterskap i jitterbug. Gutta var selvsagt ringside. Da de kom hjem noen gang på natten, var det sprellende på overlæret temmelig løse i alle ledd. Da Bergersen tydelig var angrepet, ble han omgående adlet med tilnavnet lord Buggis, til daglig også kalt Roald Bug.

Forøvrig forløp tiden uten intermessoer, bortsett fra at «Kavring» skremte livet av seg selv en morgen. Vi våknet til hans hese brøl. «Bergersen kom med klokka di!» Med håpløsheten preget over hele seg tok han pulsen. «Gutter,» stønnet han, «jeg har 64 i puls, 6 mer enn jeg bruker å ha, jeg er dødssyk.» Deretter la han seg pal og kom seg ikke på flere timer.

Nå vel, all glede tar slutt her i verden og etter takk for oss og velkommen til Norge var vi atter ombord på «Kronprins Olav». Etter nok en søvnløs natt ankom vi til Oslo i god orden. Og så var øyeblikket Bergersen hadde sett fram til og snakket om kommet, nemlig æresrunde på Johan i cordfløyel og springstep.

Junior- og guttematchen mot K.I.F.

Det er nå avgjort at avreisen skal foregå søndag 26. juni med «Kronprins Olav». Etter matchen skal vår tropp deles i 2, som skal besøke så å si hele Danmark. Den ene troppen kommer sannsynligvis til å være til stede ved minnehøytidelighetene ved Dybbøl skanse. Oppholdet i Danmark varer i 14 dager. Hver av troppene konkurrerer på 4—5 forskjellige steder. Turen har fått en større betydning ved at Dansk Idrætsforbund — all dansk idretts høyeste ledelse — har gitt den sin støtte.

Statuttene for matchen i København er ennå ikke ferdige. Det siste forslag fra K.I.F. lyder slik:

Klasse 1: Deltagere født i 1935 eller senere.
Klasse 2: Deltagere født i 1933 og 1934. Klasse 3: Deltagere født i 1931 og 1932.

Øvelsesprogram:

Klasse 1: 60 m løp, 5 x 60 m stafett, lengdehopp, høydehopp, kulestøt (3,6 kg), eventuelt spydkast og diskos, 60 m hekkeløp.

Klasse 2: 80 m løp, 200 m løp, 5 x 80 m stafett, lengdehopp, høydehopp, kulestøt (4,5 kg), diskos (1,5 kg), spydkast (600 gr), 80 m hekkeløp (8 hekker, 12,25 m til første hekk, 8,25 m mellom hekkene, 76,2 cm høye hekker).

Klasse 3: 100 m løp, 1000 m løp, 4 x 100 m stafettløp, lengdehopp, høydehopp, kulestøt (5,5 kg), diskos (1,5 kg), spydkast (600 gr), event. 110 m hekkeløp (91,4 cm høye hekker).

Etter vår mening bør man ikke ta med spydkast, diskos og hekkeløp i kl. 1. Vi foreslår ballkast (liten ball) medtatt i denne klasse. — Øvelsene i kl. 2 og 3 skulle kunne godkjennes.

Uttagninger til denne match og til matchen med Fredrikstad foregår på Jordal idrettsplass mandag 23. mai, onsdag 25. mai og onsdag 1. juni, alle dager kl. 18,00. Det vil bli konkurrert i alle ovennevnte øvelser.

Matchen med Fredrikstad Idrettsforening holdes i Fredrikstad søndag 5. juni.

Gunnar Helstad

Storgaten 8
Tlf. 33 38 67 - 33 34 44

Bøker

*for alle fag
om alle emner
for alle aldre
til alle priser*

GRØNLANDS HØVLERI ^{A/S}

Etablert 1867 — Disp. Reidar C. Anderssen

Trelast

Kontor Lakkegt. 7, tlf. 68 02 04
Lager Grønland 12, tlf. 68 07 75

POENGER.

Flere av gatene i Reykjavik har et rødt belegg som vi antok var lava. Erling, Per og Bjørn ville imidlertid være sikker i sin sak. De prajet en islending og spurte på godt norsk om det røde i gata var lava. Null reaksjon. Så var det å ty til universalmiddelet engelsk, men hva lava het på engelsk visste hverken Per eller Bjørn. Da var det at Erling viste seg som situasjonens herre. Idet han pekte på en rød klump han hadde plukket opp, utbrøt han: «Coming down the mountains, very hot?» Et bredt smil og energisk nikking fjernet enhver tvil om at det var lava vi sto på.

Spørsmål fra Tjalvistens utsendte medarbeider i Vedbæk: «Har ikke Asbjørn sagt noe glupt i det siste som vi kan bruke i «Tjalvisten»?» Svarene kommer i bokform.

Eksempel på språkforenkling. Avslutningen av Asbjørns takketale til Axel Bjerregaard: «Og så gutter et tre ganger trosk hurra!»

APROPOS VALGÅRET.

Hvorfor kalle Bostrøm materialforvalter når vi har et så godt norsk ord som listebærer.

KLUBBKONKURRANSER.

Seniors:

Lengdehopp uten tilløp: 1) Erling Andreassen 3,09 m. 2) Harry Haakonsen 3,05. 3) Arne Huseby 3,00. 4) Rolf Huse 2,98. 5) Arne Kaardahl 2,88. 21 deltagere.

Høydehopp uten tilløp: 1) Erling Andreassen 1,47. 2) Audun Bugjerde 1,42. 3) Arne Kaardahl 1,32. 9 deltagere.

Juniors:

Lengdehopp uten tilløp: 1) Kjell Lie 3,07. 2) Kåre Næss 2,86. 3) Audun Boysen 2,76. 4) Erik Frivold 2,75. 5) Jan Bergersen 2,73. 13 deltagere. — Høydehopp u. t.: 1) Kjell Lie 1,37. 2) Per Larsen 1,22. 3) Ole Lie 1,22.

GUTTEAVD. KLUBBKONKURRANSER.

15—16 år:

Lengdehopp uten tilløp: 1) Torbjørn Tufte 2,63 m. 2) Gordon Notto 2,63. 3) Jan Bergersen 2,63. 4) Bjørn Hellum 2,58. 5) Ole Lie 2,51. 6) Kjell Johansen 2,48. 10 deltagere.

Høydehopp uten tilløp: 1) Bjørn Hellum 1,20 m. 2) Gordon Notto 1,20. 3) Ole Lie 1,15. 4) Øivind Holter 1,15.

Løp: 1) Tore Håkonsen 6 sek. 1) Ole Lie 6,0. 3) Bjørn Hellum 6,1. 4) Egil Gustafson 6,4. 5) Arvid Wahlstrøm 6,6.

13—14 år:

Lengdehopp uten tilløp: 1) Øivind Holter 2,71 m. 2) Jostein Saxstad 2,60. 3) Svein Tvetter 2,51. 4) Bjørn Langaard 2,46. 5) Bjarne Meyer 2,44. 6) Jens Melsom 2,42. 17 deltagere.

Høydehopp med tilløp: 1) Bjørn Langaard 1,50 m. 2) Ø. Holter 1,50. 3) Svein Tvetter 1,45. 4) Per Evensen 1,35. 5) Bjarne Meyer og Hans Peter Thorsen 1,35. 17 deltagere.

Løp: 1) Øivind Holter 6,0. 2) Hans Petter Thorsen 6,1. 3) Odd Ustvedt 6,2. 4) Fredrik Torgersen 6,3. 5) B. Langaard 6,3. 6) Jan Linnestad 6,4. 10 deltagere.

11—12 år:

Lengdehopp uten tilløp: 1) Erik Hoff 2,22. 2) Hans Ø. Engh 2,22. — Høydehopp med tilløp: 1) Hans Ø. Engh 1,20. 2) Erik Hoff 1,20. — Løp: 1) Erik Hoff 6,2. 2) Torbjørn Johansen 6,2. — 10 år: Lengdehopp uten tilløp: 1) Jan Boye Woll 1,90. — Løp: 1) Roger Rydahl 6,7 sek. 2) Erik Salicath 6,8.

TRENINGSRÅD.

Det har mykje å seia at ein er i godt humør. Det er soleis bra å vera forelska. — Medan t. d. ein sinna ektemake og dårleg økonomi slit på humøret.

(*Sigurd Dahle* i BUL's «Urkrafta».)

HOLMENKOLLSTAFETTEN 1949.

Arrangementskomitéen trenger også i år en del medlemmer til forskjellige funksjoner ved løpet. Alle som har anledning til å hjelpe til bes melde seg til kontoret.

Dr. Magne Helgaker

Bogstadveien 13, har kontortid for aktive Tjalvister hver tirsdag kl. 18,00—19,00. Telefon 46 56 37.

Trykkeri Per Haugs.